

SAMOBORSKI LIST

GODINA XXXVIII.

U SAMOBORU 1. RUJNA 1941.

BROJ 17.

«Samoborski List» izlazi 1. i 15. u mjesecu — Pretplata sa poštarinom na godinu iznosi 30.— Kuna — Inozemstvo 60.— Kuna — Pojedini broj 1.50 Kn — Uprava i uredništvo: Livadićeva 2. — Vlasnik i odgov. urednik S. Šek.

Oglase prima uprava prama cjeniku. — Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. — Rukopisi se ne vraćaju. — Tisak: SAMOBORSKE TISKARE Slavko Šek, Samobor, Livadićeva ulica broj 2.

Tko je Ustaša?

U sudbonosnim časovima hrvatska je povijest — ustaška.

Ustaše i Ustanak kad bi tudin otmio naše, Ustaše i Ustanak kad bi htjeli živjeti od znoja drugih!

U začinja desetljeća nad našom zemljom visjela je avel narodne propasti i smrti. Na mukama naših ruku živio je tudin, židov i domaći galitelj. Narod je trpio ali i dozrijevaao. Godina 1935. bila je vrhunac ustaške narodne svijesti: složiti se i skinuti jaram. Po selima i gradskim tvornicama noću se je rastajalo i dogovaralo. Orile su se pjesme pune prijatnja i ružanja Srbima. Narod je bio spreman za Slobodu i Pravdu boriti se sjekotom i vilama. — Ali... krenuli su Vodi vjerom, izdali su nade patničkog naroda. Gurali su ga u još veće ropstvo i propast, jer ustaškog narodnog krika nije bilo u njihovom srcu.

Poslije tolikog previranja, lutanja i traženja Ličnosti, Život šalje hrvatskom narodu Ustašu — Poglavnik koji stvara djelo jedinstveno u hrvatskoj povijesti, koji u sebi sadrži puno poslanje i smisao života — viteštvo, čovječnost i genijalnost.

«Danju i noću sam na raspoloženju hrvatskom narodu!» rekao je On.

Tko se osjeća jakim za vršenje Njegovih misli taj je ustaša.

Tko izbjegava rad za »nepoznatog i malog« čovjeka, tko žali za izgubljenim »privatnim« životom nije ustaša.

»Tak dugo bumo delali dok bu rem drugem, a kad bu nem onda bu i meni«, riječi su dužnostnika pravog ustaše.

Ustaštvo nije privilegij, monopol. Ono mora ljubaviju i zajedničkim radom povezati sve nas, jer ono prelazi preko sitnih svadica i stranačkih sukoba.

Ustaša radi i za onoga koji ga još ne razumije.

Ustaša stiče povjerenje i privrženost naroda vlastitim požrtvovanjem i radom na pravednijem i poštenijem životu.

Ustaša ne ističe svoju »mučeničku prošlost«, ne kipi za osvetom nad svojim susjedom »neprijateljem«, već mu je prva briga určenje Domovine, koja je majka sviju nas.

Apostol Poglavnikove Misli, ustaški dužnostnik mora zaboraviti sebe i vrijeme, mora biti uvijek i samo

ZA DOM SPREMAN!

Logorni dužnostnik:
Stjepan Vlahović

ječl se za sebe, mislili i prigovarali — na sramotu i štetu Samobora. Baš obratno. Jer se želi skinuti ljaga sa hrvatskog Samobora, potrebno je da se znade koji su to pojedinci, u najviše slučajeva ne-Samoborci, radili kod nas na štetu hrvatstva pa neka sami snose sramotu i odgovornost za svoj rad, a ne da čitav Samobor bude radi njih žigosan i smatran da je izdao svoje tradicionalno hrvatstvo.

U tom smislu treba shvatiti i nekoliko niže navedenih činjenica.

Već i prije 1929. god., dakle prije diktature, bilo je u Samoboru pojava i pokušaja da se radi za jugoslavenstvo. Tako su na izborima za narod. skupštinu kandidirali neki naši ljudi na srpskim listama bivših demokrata i radikala. a kraj taj je o hila kraj razloga i glasovao za srpsku stranku.

Neki su bili i odlikovani za vjerni jugoslavenski rad. Osim toga znao je koji taj općinski načelnik ili predsjednik kojeg društva nazdraviti kralju, jugoslavenstvu i poslati brzojavni pozdrav, — no to su ipak bili uvijek osamljeni, bezazleni i smiješni pokušaji bez većeg značenja.

Iza 1929. god. našlo se u Samoboru već više toga što prikriveno ili otvoreno zagovara i radi za jugoslavenstvo. Tako je bolno pitanje, kao svagdje tako i kod nas, bila općina, jer su jugoslavenski vlastodržci nastojali preko općina djelovati na narod i odnaroditi ga.

Radi toga nije bilo općinsko zastupstvo birano slobodnim izborima, već su u njega imenovani ljudi za koje je vlast mislila da će htjeti provoditi njihove protuhrvatske želje ili je na opć. izborima postavljena samo jedna jugoslavenska lista.

Neki od odbornika, kad su vidjeli da se od njih traži rad protiv njihovog hrvatskog uvjerenja, zahvalili su se i dali ostavke, dok su drugi ostali i dalje u »zastupstvu«. Načelnici u to vrijeme kao da su se natjecali, kako će što više prikazati jugoslavenskim sebe i Samobor pa su marljivo slali pozdravne brzojave kralju, jugoslaven. ministrima i banovima, išli u poklonstvene deputacije u Beograd i drugamo i upisivali se u dvorake knjige, slali hrvatski novac za spomenike srpskim kraljevima Petru, Aleksandru i drugima hrvatskim neprijateljima, dočekivali u Samoboru i pozdravljali Peru Živ-

Samobor u vrijeme diktature

Iz vremena srpskog vladanja nad Hrvatima imade Samobor svijetlih i radornih uspomena. Tu su velike zasluge katolicizma za očuvanje hrvatske svijesti u crkvi i izvan crkve, zatim rad svijesnih hrvatskih pojedinaca, osobito mladina, koji su uz globe i progone uvijek otvoreno isticali svoje hrvatsko uvjerenje bilo riječju, trobojkom, pjesmom, štampanim letcima i knjigama, i konačno rad nekih rodoljubnih samoborskih društava koja su čuvala i jačala hrvatstvo Samobora.

Nasuprot ovim radornim i sa hrvatskoj zaslužnim pojavama, imao je Samobor, kao i druga hrvatska mje-

sta u to vrijeme, žalosnih izdajica bilo pojedinaca bilo društava, koji su nastojali uništiti hrvatsku svijest Samobora i prikazati ga nekavim jugoslavenskim mjestom.

Nisu dakako, a i ne bi valjda nikad ni uspjeli u svom izdajničkom poslu, ali je opet dobro da se sjetimo njihovog izdajničkog rada, toliko da znadu da narod ne zaboravlja tako brzo. Dobro je i radi toga, da se na taj način dađe zadovoljština i priznanje onima koji su radi hrvatstva trpjeli i žrtvovali se.

Iznošenje njihovog protuhrvatskog rada nije nikako — kako su neki, be-

kovića, Anđelinovića, kraljicu, bana Ružića, Subašića, Krnjevića, kneza Pavla i t. d., držali pozdravne govore i zdravice kralju, Jugoslaviji, jugoslovenstvu i t. d.

U to je vrijeme i naš park kraj Gradne proglašen parkom kralja Aleksandra, a drskost tih jugoslav. slugu išla je tako daleko, da su javno osudili i napali tzv. velebitsku bunu hrvatskih ustaša kao izdajničko djelo, a ubojstvo kralja Aleksandra oplakivali kao najveću narodnu nesreću osuđujući one hrvatske sinove koji su tako kaznili najvećeg neprijatelja Hrvata.

Osim općine Isticali su se kod nas i neki pojedinci svojim jugoslovenstvom radom u jugoslav. društvima, političkim strankama, podupirući protuhrvatski rad državnih vlasti, denuncirajući dobre Hrvate, primajući jugoslav. c-dlikovanja i t. d.

Osobito su nas »začužili« poslanci i članovi različitih jug. političkih stranaka, banski vijećnici, jugosokolski vođe, ideolozi, pisci, kompozitori i članovi jugosokola i urugih društava koja su radila u jugosl. dunu, kao i oni koji su radi karijere, drž. službe, ženidbe sa Srbijancima prešli na pravoslavlje.

Kad se još k njima pribroje četulci, sreski načelnici, jugosl. znanari, stražari i neki drugi drž. činovnici koji su proganjali samoborske Hrvate i hrvatstvo, slika je potpuna.

Prothrvatski rad jugosokola, neko vrijeme Crvenog krsta, i jačan. službe zaslužilo bi da se posebno spomene, kao i ružni običaj nekih samoborskih društava da sa svojih prosiava i skupština šalju pozdravne zdravice kralju, ministrima, da prisustvuju diagodarenju i dočekima jug. »velikana«, no svaki se još dobro sjeća sviju onih koji su preko društava nastojali trovati hrvatstvo u Samoboru i raditi za jugosavlju.

Za nju su radili pa su s njom i pokopani, a naša je dužnost da im, uz tolike dobre i zaslužne Hrvate, koji se mogu korisno upotrijebiti u radu za hrvatsku stvar, ne dopustimo nikako doći na površinu.

Nekoliko zgoda treba ipak posebno navesti i čstro osuditi. Tako su na pr. zaslužili punu osudu oni koji su god. 1930. dočekali u Samoboru i pozdravili u vlastito ime ili u ime društava Peru Živkovića, koji su s njim zajedno bili na banketu, zatim oni koji su god. 1931. isto tako dočekali i pozdravili u Samoboru kraljicu Mariju, god. 1933. neprijatelja Hrvata ministra Anđelinovića, god. 1938. bana Ružića i napokon god. 1940., već za Mačekove ere, kneza Pavla.

Ako se još sjetimo onih koji su god. 1931. priredili u Samoboru proslavu 10. god. vladanja kralja Aleksandra zatim onih koji su prigodom 400. god. samoborske škole nastojali dati svečanoj proslavi jugoslovenski značaj i pozvali na nju čak i kraljicu i konačno onih koji su prigodom smrti tiranskog kralja Aleksandra pisali nekrologe i osmrtnice, držali govore i komemoracije u društvima i na proslavama, službeno prisustvovali kraljevom sprovodu, hodocastili na Oplenac, glasno oplakivali smrt tog »divnog« vladara, tom zgodom i poslije sve do nedavno osuđivali rad Frankovaca, koje su nazivali izdajicama, buntovnicima i plaćenicima »majčice Italije«, onda je valjda spomenuto sve što je važnije.

O dočekima i pozdravnim brzojavima Mačeku, Krnjeviću i Subašiću, o »siobanim« općinskim izborima na kojima se mogla postaviti samo službena lista HSSa, o isključenjima iz seljač. stranke, o progonima i napadajima na hrvatske Škauts, poučnicu hrvatskog kulturnog društva »Napredak«, pododuci Matice hrvatske, o velikim i »zaslugama« Tomašića, pok. Spanovića i t. u., neka sude i pišu drugi koji su surađivali s njima i odobravali njihov rad.

Ipak treba ovdje u vezi s bivšom HSS spomenuti, da bi bilo pogrešno kad bi se kod organiziranja ustaškog pokreta smatralo ustašom i dobrim Hrvatom svakoga koji je bio protiv vodstva seljačke stranke.

Da su svi ustaše bili protivnici vod

stva HSSa, to je istina. No nije istina da su svi, koji su bili protiv HSSa, bili tim odmah i ustaše kako bi se htjeli prikazati danas.

Mnogi su bili protiv HSSa, jer su u njem gledali hrvatsku stranku, a sami su bili jugoslaveni, velikosrbi, drugi su opet imali od toga ličnu korist i t. d. Pogrešno bi bilo zato smatrati danas takve ljude ustašama, pogotovo ne nekim »mučenicima«, jer čitava njihova prošlost govori protiv toga.

To još više vrijedi za one koji su, zahvaljujući dobrom nosu i akrobatskim sposobnostima prilagođivanja i pretvaranja, služili svim režimima i vladama i sad nastoje da se, kao nagradu za svoj »rad«, dobro snađu i u novoj ustaškoj Hrvatskoj. Ustaški pokret pro suduje ljude po djelima a ne po lijepim riječima, samohvali i nadimanju, i zato će onima, koji imaju »putra na glavi«, biti to prije ili kasnije otkriveno i plaćeno.

Poglavnik je u jednom svom nedavnom govoru odlučno pozvao sve koji su svojim prošlim radom bili protiv hrvatskog naroda, a uvukli su se u ustaške redove, da se sami maknu, da ih ne mora silom bacati van, a jednako je tako zabranio da se takvi izdajnici hrvatskog naroda primaju u ustaški pokret.

Gore navedene činjenice iz samoborskog života, premda nije nitko naveden lično, poslužiti će takvima i svima drugima da se lakše sjetite što su sve radili protiv Hrvata i da se ne prikazuju onim što nisu, niti da se guraju na mjesta kamo ne spadaju. To je prva svrha ovih redaka. Druga im je svrha, kao što je već spomenuto, da se naveću pojedinci i društva koja su radila protiv hrvatske svijesti Samobora i da sami snose sramotu i odgovornost za svoj rad, a ne da bude za takve pojave jugoslovenstva u Samoboru u vrijeme diktature kriv čitav Samobor, koji je radi svog hrvatstva bio uvijek na najboljem glasu.

U tom smislu neka se to i shvati.

(b)

Svjedodžba!

U »Novom Listu« br. 117. o i 24. kolovoza o. g. na strani 6. izašla je sliedeća obavijest HSS-a:

»Bivši odbornici Hrvatske Seljačke Stranke u Samoboru od prvog časa proglašenja Nezavisne i slobodne Države Hrvatske bili su spremni sve svoje snage uložiti za procvat njihovog davno željenog ideala, za kojeg su se i u najteža vremena borili i otvoreno borili.

Na žalost na njihovu suradnju nije se u našem mjestu reflektiralo što je naravno i malo loše posljedice po razvitak Ustaškog pokreta u Samoboru, pogotovo kad se počelo nepotrebitno progonima iskušanih rođoljuba.

Međutim kao svijesni Hrvati prelažno preko sviju nepravdu, znajući da slobodna i Nezavisna Država Hrvatska mora danas okupiti cio hrvatski narod u jednu frontu, pa se pridružujemo Ustaškom pokretu, imajući neograničeno povjerenje u Poglavnika.

Evjereni smo, da će ovaj naš korak stijeđiti i ostale organizacije h. HSS diljem našeg kotara.

Za Dom Spremnii

Obstojednik: Viktor Rogović, v. r., odbornici: ing. Marijan Urli, v. r., Mirko Prebeg, po-

vjerenik Gospodarske Stoga, v. r., Albert Jurčić, v. r., Dr. Vaclav Mogol, v. r., Milan Šotarić ml., v. r., Mijo Novak, v. r., Josip Vrbanić, v. r., Bedeničić Nikola, v. r., Langer Dragutin, zapovjednik gr. zaštite, v. r.

•••••

Molimo e. jen. čitatelje, da se potrudite sami, pa da u istome listu pročitate izvještaje ostalih organizacija h. HSS, kao i ostale izvještaje, koje ustanovice izlaze u dnevnicima.

Da li ste primjetili ogromnu razliku?

Pitamo potpisnike gornje izvještaje, kao i one, koji su joj kumovali i ostali mudro g poznatini, lko su sviesni Hrvati?

Danomice čitamo oduševljene i divne izvještaje odanosti i izjave sreće nad ostvarenjem našeg davnog sna uz ogromnu zahvalnost našem divnom Poglavniku, kojemu čeli hrvatski narod ima zahvaliti uskraćene Nezavisne Države Hrvatske i Njegovim Ustašama, a što čine Ti gore navedeni potpisnici svijesni Hrvati?

Nabacuju se biazom i neistinama na ustaški pokret u Samoboru!

To oni čine u izvještaju vjernosti i odanosti Poglavniku!

To oni čine u izvještaju, kojom stupaju u taj pokret!

Kad bi i bila istina, što oni tvrde, zar bi to spadalo u jednu takovu izvjavu? Zar je to pravo mjesto, da se izrazi neko nezadovoljstvo?

Kojim pravom smiju ta gospoda u TOJ izvještaju stavljati zamjerke mjesnom ustaškom pokretu?

Zamjerati i prigovarati ima pravo samo onaj, koji je radio i koji radi u tom pokretu ali ne oni, koji su radili proti tom pokretu!

A oni, koji rade, imaju pravo i da griše, jer nitko nije nepogrješiv. Međutim pita se, da li je bilo grješaka. Jest bilo je i bit će ih, jer gdje se radi, tamo se posve naravno i griše!

Ali, da se razumijemo, grieha kakav ne spocitava nije bilo!

Mi ne ćemo poricati potpisnicima, da su se smjela i otvoreno borili, pita se samo, za što su se borili i protiv koga su se borili? O tom bi trebalo pitati ustaške borce! Ne želimo postavljati pitanja, protiv čega i za što su se pojedina gospoda borila — poizjavno?

Dosta je spomenuti, da su proglašeni Nezavisne Države Hrvatske oiahmuli mnogi i mnogi ustaški borci i seljaci, kad su bili oslobođeni terora i zvjerstava, koja su vršili samoborski i okolišni hrvatski zaštitni lovci! Ako potpisnici za to ne će da znađu, neka

NEŠTO O SPIRITIZMU

Još uvijek imade ljudi koji se bave spiritizmom t. j. dozivanjem duhova iz drugoga svijeta, a imade ih i kod nas u Samoboru.

Ovo je jedno loše i nezalvalno zanimanje, koje može nanijeti štetu duši i tijelu pojedinaca.

S jedne strane ljudi, koji se bave spiritizmom mogu doći u vjerske zablude, naročito katolici. — Posljedica njihovog spiritiziranja obično je ta, da si stvaraju svoje, posebno, ali i krivo poimanje o duši, o vječnosti i o kaznama, koje duša trpi za svoje grijeh i tako dolaze u vjerske zablude.

S druge strane posljedica spiritiziranja kod više njih obično je i ta, da postanu duševno uznemireni, a i njihovo tjelesno živčano ustrojstvo postaje potreseno.

A čemu to? — Bog je apsolutni gospodar duša, — u Njegovoj vlasti je duša čovjekova — I taj sveomoguć, pravedni i premudri Bog zar će dopustiti, da na zov čovjeka grijesnika — kada si on zamisli i zaželi — dolazi na ovaj svijet duša, da mu otkriva tajne Božje, tajne vječnosti?

Jednom riječju: zar će Bog dopustiti, da duše u vječnosti postanu lutke u rukama grijesnih ljudi?

U ovo pitanje trebalo bi da se zamisli ozbiljno i posve objektivno svaki onaj, koji se bavi spiritizmom, pak će doći logično do zaključka, da spiritizam nije ništa drugo nego varka i zabluda, pomoću kojega ne će nikada saznati pravu istinu o stanju duša u vječnosti. —

Ovo nekoliko riječi i misli iznašam u dobroj namjeri, nebi li se odvratili od pogubnoga spiritizma oni, koji se njim bave. F. M.

HRVATSKA PUČKA KNJIŽNICA I ČITAONICA U SAMOBORU

Izdavat će počam od 1. rujna 1941. svake nedjelje od 2 do 4 sata poslije podne i četvrtkom od 5 do 7 sati na večer knjige na čitanje. — Knjige će se izdavati i to:

Za članove uz obavezu povratka knjige u neoštećenom stanju, kako je preuzeta na čitanje;

Za nečlanove uz naplatu odštete za knjigu po 1 Kunu, i jamčevine u visini vrijednosti knjige posuđene na čitanje. Nakon predaje knjige knjižnici, jamčevina se vraća, ako knjiga nije oštećena.

Pozivaju se svi oni, koji su godine 1938., 1939. i 1940. od Hrvatske pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru uzeli knjige na čitanje, a do danas iste nisu povratili već su knjige zadržali kod sebe, da iste blagovremeno povrate knjižnici.

Ako knjige u roku od 14 dana ne povrate, čitatelj svoje ime otisnuto u "Samoborskom listu" te koliko knjiga su dužni vratiti knjižnici.

Odbor moli gg. građane, da izvole poklonem knjiga potpomoći knjižnicu u radu oko obnove. Tako želi pokloniti koju knjigu može obavijest o tome predati u papirnici g. Šeka ili knjižničaru g. F. Japcu, koji će dragovoljno sam doći po darovane knjige.

G. Juraj Popek, tipograf darovao je knjižnici 11 kom knjiga raznoga sadržaja, na čemu mu odbor lijepo zahvaljuje.

Ovom zgodom moramo spomenuti da si je knjižničar g. Franjo Japac dao mnogo truda oko uredjenja knjižnice u novim prostorijama u Hrvatskom domu, pa je sada ova upravo uzorno uređena po autorima i po sadržaju, tako da svaki član može vrlo lahko izabrati knjigu, koju želi čitati.

Danas 1. rujna otvara se Čitaonica.

Vijesti

Iz Vatrogašne župe Samobor.

Ovih dana pregledali su rad svih vatrogasnih društava u našem kotaru povjerenik Vatrog. župe g. Regović F., tajnik g. Bošnjak Stjepan, blagajnik g. Kompare Stanko te zapovjednik g. Bedenković. — Povodom pregleda date su društvima upute za daljnji rad, da bude isti što bolji i jednoličniji. Čuvalište č. sestara.

Dajemo na znanje roditeljima, da počima čuvalište djece od 2. rujna. — Uprava čuvališta preporuča, da se djeca šalju što prije, da se može pomalo pripremati za Božić.

VOZNI RED VICINAL. ŽELJEZNICE ZAGREB — SAMOBOR

Od 25. kolovoza o. g. pa do daljnje odredbe kreću vlakovi ovim redom:

Iz Zagreba u 6.15, 8.15, 10.15, 12.30, 14.30, 16.30, 19.15 i 20.35.

Iz Samobora u 5.00, 6.20, 8.20, 10.20, 12.35, 14.38, 16.38 i 19.23 sata.

Na nedjelje i blagdane za sada nema promjene.

Vlakovi polaze iz Zagreba u Samobor u 6.15, 7.20, 8.15, 10.15, 11.20 (do Susedgrada), 13.00, 14.00, 15.05, 16.15, 17.00, 20.35, i 21.45.

Iz Samobora u Zagreb u 5.00, 6.20, 8.20, 10.20, 12.32, (od Susedgrada), 13.05, 14.05, 15.10, 17.55, 19.55, 19.40, 20.40 i 21.50 sati.

Poslovna uprava

Promenadni koncerti.

Naša glazba priređuje svake nedjelje od 11 do 12 sati prije podne koncertat na Trgu Kralja Tomislava.

Ovo je zgodna zamisao, jer koncerti subotom na večer nisu bili u zgodno vrijeme, jer su večeri hladne a i rasvjete nema.

Rokovo.

Dne 16. i 17. pr. mjeseca obavljeno je Rokovsko proštenje u Sv. Nedjelji, te kod kapelice sv. Roka u Sv. Martinu.

Mnogo je hodočasnika išlo pješice na proštenje a mnogi se odvezohle autobusima. Vrijeme je bilo osobito lijepo na oba dana.

30 godina rada jedne Švicarke u Hrvatskoj.

Gđica Margrit Wey iz Luzerna — kćerka ujedne švicarske obitelji — stupila je u mjesecu kolovozu pred 30 godina kao odgojiteljica djece u kuću našega nezaboravnog Samoborca Dra Vladimira Reizera.

Trideset dugih godina dijelila je gđica Wey veselje i žalost obitelji Reizer i pribrala si zbog svoje vjernosti, odanosti i radnosti, štovanje svih koji ju poznaju.

Gđica Wey pokazivala je uvijek veliku ljubav i za svoju drugu domovinu Hrvatsku. — želimo joj, da još dugi niz godina poživi u našoj srećini.

AUTOBUSNO PODUZEĆE ZAGREB — SAMOBOR — BREGANA VOZNI RED

Na radne dane:

Odlazak iz Samobora u Zagreb u 6.45, 9, 14, 18.30 i 21 sat;

Odlazak iz Zagreba u Samobor u 8, 12.30, 15, 19.30, i 22.30 sati;

Odlazak iz Samobora u Breganu u 6, 13.20, 20.20 sati;

Odlazak iz Bregane u Samobor u 6.30, 13.40, i 20.40 sati.

Na nedjelje i blagdane

Odlazak iz Samobora u Zagreb u 5.30, 7, 9, 11.15, 14, 17, 18.30 i 21 sat;

Odlazak iz Zagreba u Samobor u 6.30, 8, 10, 12.30, 15, 17.40, 19.30 i 22.30 sati;

Odlazak iz Samobora u Breganu u 8.45, 13.15 i 20.20 sati;

Odlazak iz Bregane u Samobor u 9.15, 13.40 i 20.40 sati.

Svaki autobus iz Bregane imade priključak na autobus za Zagreb i obratno.

TON-KINO SAMOBOR

prikazuje slijedeće filmove:

6. IX. (subota) u pol 9 sati, 7. IX. (nedjelja) u 4, 6 i pol 9 sati i 8. IX. (ponedjeljak) na Malu Gospu u 4, 6 i pol 9 sati, dugo očekivani ratni vefilm »SLOM JUGOSLAVIJE« (Rat na Balkanu). — Njemački »Stuka« avioni napadaju strahovitom žestinom, njihovom naletu ne mogu odoljeti niti najteže utvrde! Ovaj film je najuvjerljiviji dokument bezumnog i mahovitog režima beogradskih hušakača na rat. Borbe sa četnicima, koji vrebaju iz svake kuće, iza svakog grma. Oduševljeni doček njemačke vojske u Zagrebu! Proglašenje Nezavisne Države Hrvatske! Sastanak na fronti Führera sa vladarima, vojskovođama i državnici...

13. IX. u pol 9 sati i 14. IX. u 6 i pol 9 sati vefilm »ZA SREĆU DJETETA«. — Ovo nije film posebno za djecu... nije film samo za odrasle... to je film u kome glume i mali i veliki za djecu i za odrasle. Ovo nije problem djeteta... nije problem očeva... ni majka... to je pitanje koje se tiče stotine i stotine obitelji... problem cijeloga društva...

Uz svaki film obilan nusprogram.

Cijena, propisane molimo, da izvole podmiriti propisatu na čitavu godinu koja iznosi 30.— Kn, inozemstvo 60.— Kuna.

Oni, koji su nastali u propisatom za prošlu godinu, molimo da isto isto prije podmiru.

Traži se detke

za raznašanja novina i drugi posao. Upitati u tiskari Šeh.